

kreds (Birck) udtrykte sig, „hvad der er menneskeligt muligt for at tage den parlamentariske Grund bort fra Ministeriet“, og dette lykkes, naar man paa denne Maade har taget Parlamentarismen i sin Tjeneste, saa kan man ikke bagefter fornægte den samme Parlamentarisme. Al Tale herom vil være ganske ørkesløs. Og hvis Højre derfor i Fremtiden vil bære sig fornuftigt ad — hvad jeg for Resten slet ikke venter —, vil man ogsaa fra den Side regne med Parlamentarismen som en fastslaaet Kendsgerning og indrette sin Politik derefter.

Den Dagsorden, som de Radikale den 22. Oktober stillede, vedtoges som bekendt med 49 Stemmer mod 44. Heraf maatte følge, at den parlamentariske Pligt til at danne det nye Ministerium i første Række faldt paa de Radikale. De Herrer have opfyldt det Krav, som i saa Henseende stilledes til dem, og for saa vidt er alting godt og vel. Der er dog ved det nye Ministerium forskellige Forhold, som trænge til at klares, og jeg maa derfor have Lov til at rette nogle Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident.

For det første vil jeg gerne spørge, om dette Ministerium er et parlamentarisk Ministerium, der som Eksistensberettigelse kræver et Flertal i dette Ting, og paa hvilket Grundlag Ministeriet tænker sig at samle et saadant Flertal her i Tinget. Den højtærede Konseilspræsident har paa Forhaand besvaret den første Del af Spørgsmaalet, men det forekommer mig, at Besvarelsen af den sidste Del af Spørgsmaalet: paa hvilket Grundlag Ministeriet tænker sig at samle et saadant Flertal her i Tinget, trænger til en yderligere Besvarelse fra den højtærede Konseilspræsidents Side. Den ærede Konseilspræsident vil jo for øvrigt ikke være forbauset over, at jeg stiller dette Spørgsmaal, og det vil heller ikke være ham fremmed, thi det er ganske det samme Spørgsmaal, som den højtærede Minister stillede til det forrige Ministerium. Det forrige Ministerium fik ikke Lejlighed til at besvare Spørgsmaalet, men Ministeriet handlede, og denne Handling talte stærkere end mange Ord. Det vil forhaabentlig ikke være vanskeligt nu for den højtærede Minister at besvare det Spørgsmaal, som han altsaa selv har stillet. Det Flertal, som den højtærede Minister samlede sig den 22. Oktober, saa for udenforstaaende noget tilfældigt ud. For os, som have fulgt Begivenhederne paa nærmere Hold, har det været let at iagttage et Sammenspil ved flere Lejligheder mellem de Radikale, Socialdemokraterne og

det Estrupske Højre overfor os, og derfor kom den Afstemning, som da foregik, os ikke overraskende. Det nye Højre eller maaske det gamle, det er vanskeligt at hitte Rede i det, men i alt Fald de 14 Højremænd, som senere bleve til 13, støttede ogsaa indirekte den 22. Oktober den nuværende højtærede Konseilspræsident derved, at de undlod at stemme mod hans Dagsorden og derved fik den Dagsorden, som de Radikale stillede, et Flertal af de afgivne Stemmer. Den Sammenlutning af Højre, Radikale og Socialdemokrater, som den 22. Oktober blev aabenbaret, er det parlamentariske Grundlag, paa hvilket Ministeriet i Øjeblikket hviler; derom er der ingen, som kan være i Tvivl.

Men ønsker Ministeriet ogsaa i Fremtiden at opretholde sit parlamentariske Grundlag paa denne Basis? Vil Konseilspræsidenten, som han gjorde den 22. Oktober, ogsaa fremtidig appellere til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) og hans Partifæller og specielt udbede sig deres Støtte?

Jeg retter det bestemte Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident; det synes nu i Dag, at han ønsker at skyde Højre fra sig. Højre er vore Modstandere, siger den højtærede Konseilspræsident, for deres Samfundsopfattelse er principielt forskellig fra vor. Men er Socialdemokraternes Samfundsopfattelse da ikke ogsaa principielt forskellig fra den højtærede Konseilspræsidents og det radikale Venstres? Maa jeg bede om Svar herpaa. Jeg mener, at Socialdemokraternes Samfundsopfattelse maa være i principiel Uoverensstemmelse med ethvert Venstrepartis Samfundsopfattelse; desuagtet ønsker dog den højtærede Konseilspræsident at bevare Alliancen til den Side.

Jeg kunde dernæst ønske at spørge: Er det nu ogsaa et udpræget radikalt Ministerium, der er dannet? Er det fuldkommen vaskeøgte? Et Par af Ministeriets Medlemmer, den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Handelsminister, ere ubeskrevne Blade, mange have neppe anet deres Eksistens. Derfor kunne de Herrer selvfølgelig være lige fortræffelige Mennesker, men deres politiske Virksomhed kende vi i alt Fald ikke noget til, og det er derfor ikke umiddelbart indlysende, at de Herrer have Betingelser for at sidde i et radikalt Ministerium, navnlig ikke, naar henses til de Krav til at være Minister, som tidligere ere stillede fra radikal Side. Et landskendt Navn bærer jo